

Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову.

Ми повинні бути свідомі того, що мовна проблема для нас

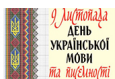
актуальна і на початку XXI ст., і якщо ми не схаменемося,

то матимемо дуже невтішну перспективу.

Ліна Костенко

Шановні колеги, співробітники та студенти Політехнічного технікуму КІСумДУ!

Щиро вітаємо вас із Днем української мови та писемності!

Це свято є даниною одному з найцінніших надбань, бо саме мова – душа української нації, її генетичний код, нетлінне багатство століть. Вона є тим міцним кордоном, який захищає цілісність держави, це основа для єдності народу й духовна гарантія його майбутнього.

Мова нації жива доти, доки народ її плакає, спілкується нею, береже та примножує. Це скарб, що передається від покоління до покоління, об'єднує минуле й прийдешнє, консолідує суспільство.

Слово надто багато важить у людському житті: вмиє змінює настрій, додає сил і

наснаги, розраджує у хвилини смутку, надихає у хвилини радості та піднесення. З гідністю і шаною ми маємо усвідомлювати велику вагу рідного слова й особисту відповідальність за нього перед минулим, сьогоденням і майбутнім.

Українське слово – наймелодійніше, найкрасивіше – починається з писемності. Кожна освічена, культурна людина повинна досконало знати свою історію, витоки писемності свого народу.

Пам'ятайте: шана до рідної мови не знає дрібниць! Прагнення представника нації писати та спілкуватися правильною літературною мовою є природним і не має заохочуватись. Заохочення – підвищення Вашої власної самооцінки. Грамотність є ознакою інтелектуальної шляхетної особистості.

Ми повинні усвідомлювати, що мова – це живий організм, який живе за своїми законами. Тому нам потрібно цінувати й шанувати свою рідну мову, плекати її, зберігаючи при цьому власну культурну та національну ідентичність! Вчіть рідну мову, бережіть її красу, адже з нею ми неповторні та самобутні!

Зі святом!

З повагою – циклова комісія гуманітарних дисциплін

Політехнічного технікуму КІСумДУ